
Het eerste zorgpunt van Paulus

Aantekeningen bij de eerste vier hoofdstukken van de eerste Korinthebrief

De betekenis van het kruis

We denken bij het Kruis doorgaans aan het heil wat door de Heere Jezus bewerkt is. Door het heilswerk van de Heere Jezus kan er iets fundamenteel veranderen in de relatie tussen God en mens. Ik hoop dat deze situatie in jouw en mijn leven werkelijkheid is geworden.

De Heere Jezus heeft aan het kruis echter veel meer bewerkt dan dat. Het kruis heeft ook alles te maken met eenheid, met het omgaan met elkaar. Het kruis verandert niet alleen iets tussen God en mens, maar ook tussen mensen onderling. In deze bijbelstudie willen we beide aspecten aan de orde laten komen.

Sterke en zwakke kanten

Proportioneel ligt het accent in deze brief aan de Korinthiërs op de dingen die fout gaan. Dat is niet in iedere brief van Paulus het geval (vgl. met de eerste brief aan de Thessalonicenzen). De christenen in Korinthe zijn er echter bij gebaat dat Paulus misstanden en dwalingen aan de kaak stelt en hen verder onderwijs geeft over hoe ze ermee om moeten gaan.

Er is in de gemeente van Korinthe veel mis, maar toch begint Paulus met het noemen van de goede dingen (1:4-9). De gemeente als geheel is rijk in woord en kennis; heeft geen gebrek aan genadegaven en is gefocust op de openbaring van Jezus Christus (1:4-9). Men heeft de zaken goed op orde (4:8). Waarschijnlijk werd er door andere gemeenten met respect naar deze gemeente gekeken (4:10).

Paulus laat zich niet verblinden door de zorgen die hij over deze gemeente heeft en begint dus met het benoemen van de zaken waarover hij God dankt als hij aan hen denkt (1:4). Hij sluit met zijn onderwijs in de brief ook aan bij deze punten (H.1-4, H.12 en H.15).

De foute dingen doen niets af aan de goede, maar mogen ook zeker niet verzwegen worden, omdat ze - soms een tijd lang onzichtbaar voor anderen - de gemeente van Christus afbreken en uithollen. Vandaar dat Paulus het grootste gedeelte van zijn brief reserveert voor stevige vermaningen.

Onenigheid

Het eerste pijnpunt wat Paulus onder de aandacht brengt, is de onenigheid die er in de gemeente lijkt te bestaan rondom de status van de leraars. Er worden een aantal namen genoemd (1:12; 3:4, 22; 4:6) van de 'favorieten' uit die tijd. De reactie van Paulus hierop loopt door t/m het einde van hoofdstuk 4. Passages uit hoofdstuk 2 en 3, die ook 'los' al heel leerzaam zijn om te bestuderen, maken deel uit van dit betoog (de context). Bij hoofdstuk 4:1 pakt Paulus de 'draad' weer op die hij in hoofdstuk 1:13 even loslaat voor een uitgebreide toelichting, waartoe ook het gedeelte behoort wat we in deze bijbelstudie bespreken.

Toen en nu

In het tekstgedeelte tussen 1:13 en 4:1 haakt Paulus niet alleen aan bij het gedrag van 'nu', maar ook bij dat van 'toen'; in de periode dat hij voor het eerst bij hen te gast was (hoogstwaarschijnlijk de periode waarover in Hand.18:1-18 geschreven wordt). In hoofdstuk 3:1-4 komen deze 'oude en nieuwe' ervaringen van Paulus met de Korinthiërs bij elkaar.

'En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot mensen die geestelijk zijn, maar als tot mensen die nog vleeselijk zijn, als tot jonge kinderen in Christus. Ik heb u met melk gevoed en niet met vast voedsel, want u kon dat nog niet verdragen; ja, u kunt dat ook nu nog niet, want u bent nog vleeselijk. Als er immers onder u afgunst is en ruzie en tweedracht, bent u dan niet vleeselijk en wandelt u dan niet naar de mens? Want als iemand zegt: Ik ben van Paulus, en een ander: Ik van Apollos, bent u dan niet vleeselijk?'

De jaren zijn voorbij gegaan, maar de geestelijke groei van de gemeente als geheel is achterwege gebleven. Men is nog steeds even vleeselijk en geestelijk onvolwassen bezig als toen Paulus hen voor het eerst ontmoette. Toen leidde hij dit af aan de (geringe) mate waarin hij vast Bijbels voedsel aan hen kwijt kon. Nú leidt hij dit af aan het feit dat er flinke onenigheid onder hen bestaat. Beide

situaties, die van toen en nu, staan in relatie tot de leraars in de gemeente, hun boodschap en de wijze waarop de gemeenteleden met de vorm en inhoud van het evangelie omgaan.

De vleselijkheid van tóen

In hoofdstuk 1:13 t/m 2:16 beschrijft Paulus de kern en presentatie van zijn boodschap tegenover die van de leraars en uitingen van de wereldse wijsheid. Paulus refereert hier aan zijn eigen optreden van destijds (2:1-5; 3:1-2).

De vleselijkheid van nú

In hoofdstuk 3:3 en verder steekt Paulus in op de positie van de leraars, als bouwers van Gods gemeente (3:5-9), de tempel van de God (3:16-17). Paulus grijpt hiervoor de huidige situatie aan die hem ter ore is gekomen (1:11-12). Paulus roept de gelovigen op om zijn gezag - als bouwer van de gemeente - weer te accepteren en in zijn voetspoor verder te gaan.

Hij roept de christenen in Korinthe op om zich niet te verliezen in woorden en hoogmoed. Juist de (geestelijke) kracht is de maatstaf van de mate waarin ze gegroeid zijn in geloof (zie ook 2:4-5).

De gemeente van Korinthe was ver gekomen, maar dreigde het doel waarvoor ze gemeente was - een levend getuigenis van Gods evangelie - voorbij te schieten. In plaats van kracht was er instabiliteit, met alle gevolgen van dien. Denk aan het voorbeeld van de kathedraal van Chartres.

Het eerste zorgpunt van Paulus samengevat weergegeven (hoofdstuk 1:10 t/m 4:21)

'Wees eensgezind. Poch niet over leraars die jullie het Woord van God doorgeven vanwege de wijze waarop ze de boodschap brengen. Ik ben blij dat ik geen mensen aan mezelf gebonden heb. Mijn taak is immers om de boodschap van het kruis van Jezus Christus te prediken. Veel Joden en Grieken minachten deze boodschap en begrijpen de waarde ervan niet. Door het geloof in dit evangelie hebben we alles in Christus. Hij is degene die alle roem verdient!

Ik heb jullie Christus willen prediken en niets anders. Alleen wie de Geest ontvangen heeft, die verstaat de rijkdom van deze boodschap. Als jullie twisten vanwege de leraars en de wijze waarop de boodschap gepredikt wordt, dan zijn jullie vleselijk bezig. Realiseer jezelf wat Gods reactie hierop is en laat je gezeggen. Accepteer ons als leraars die deze bediening van God ontvangen hebben en maak je veeleer druk om jezelf. Stop met hoogmoedig gedrag tegenover elkaar en stop met het beoordelen van elkaar. Alles wat jullie hebben en doen is niets waard als de kracht van de Geest ontbreekt.'